

Վ. Պ. Բալյան

ՑԱՆՈՎԻ, ԹԱՎՈՏ ԵՎ ՊԱՆՆՈՆԱԿԱՆ ՎԻԿԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ ՍՈՐՏԱՓՈՐՁԱՐԿՈՒՄԸ ԿԱԼԻՆԻՆՈՅԻ ՓՈՐՁԱԴԱՇՏՈՒՄ

Վիկերի համեմատական սորտափորձարկումը կատարել ենք պաշտային և մարգարեանային կերտնայթայթման խնամքատուտի կալինինոյի փորձաշատում 1951 թվականին:

Փորձերը պրվել են 5—6 կրկնողություններ, մարգերի մեծությունը ևզել է 25—50 քառ. մետր: Ցանքը կատարվել է ինչպես սևահողում, այնպես էլ վարված ձմռատում, վարսակի և միամյա ռադիկատի նեախառը, ըստ որում վերցրել ենք խառնուրդի տարրեր հարաբերություններ:

Ցանովի (*Vicia sativa* H.), Մ. Գ. Թունանյանի կողմից ստացված թափա (*Vicia villosa*) և պաննոնական (*Vicia Pannonica* Gratz) վիկերի համեմատական սորտափորձարկման արդյունքները բերվում են № 1 աղյուսում:

Ինչպես երևում է աղյուսակից, ցանովի վիկի և վարսակի 150 75 խառնուրդում ծլումից մինչև ծաղկումը և բնդհանրապես վեգետացիայի տևողությունը 2—3 օրով կարճ է, քան նույն վիկի և վարսակի 120 75 հարաբերությամբ ցանված խառնուրդում: Այս երևույթի հիմնական պատճառը այն է, որ առաջին վարսակում վարսակի ցանքի նորման համեմատաբար պակաս լինելով, պակաս չափով է ազդում վիկի զարգացման վրա:

Պաննոնական վիկի և վարսակի խառնուրդում ծլումից ծաղկման տևողությունը ավելի կարճ է (56 օր), քան ցանովի և թափա վիկիները (58—60 օր): Բացի այդ պաննոնական վիկը 3—9 օրով ավելի վաղահաս է, քան փորձարկվող մյուս վիկերը: Այնուհետև ցանովի և թափա վիկերը լիոնային սևահղերում ավելի վաղահաս են, քան վարված ձմռատում: Այս հանդամանքը բացատրվում է նրանով, որ չուտ տված ձմռատում սննդանյութերի մեծ քանակը և խոնավությունը երկարացնում են վեգետացիայի տևողությունը:

Ցանովի, թափա և պաննոնական վիկերի բերքի հաշվառումը տարրեր տեղի հողերում, վիկի և վարսակի խառնուրդի տարրեր հարաբերությամբ ղեկավարում, առկա է հետևյալ պատկերը (աղյուսակ № 2):

Սևահողում վիկի և վարսակի նույն խառնուրդները ավելի բարձր բերք են տալիս, քան չուտ տված ձմռատում: Այսպես, օրինակ, ցանովի վիկի և վարսակի խառնուրդը չուտ տված ձմռատում տվել է 255 ց/հ կանաչ կամ 57,3 ց/հ չոր խոտ, մինչդեռ լիոնային սևահողում նույն խառնուրդից ստացվել է 312 ց/հ կանաչ կամ 72,2 ց/հ չոր խոտ: Բերքի տարբերությունն կազմում է 57 ց/հ կանաչ կամ 14,9 ց/հ չոր խոտ: Նույն բանն ստացվեց նաև տարրեր հողերում թափա վիկի և վարսակի խառնուրդի

փորձարկումից: Տվյալները ակնհայտ է, որ ճմուռում վիկի և վարսակի խառնուրդը առաջին տարին ավելի պակաս բերք է տալիս, քան վարված հողում:

Աղյուսակ 1

Ցանովի, Թափու և պաննոնական վիկերի վեգետացիայի տեղումնային
կախիկնոյի պայմաններում վարված ճմուռում և սեահողում

Ցանուրդ	Վարսակի, ոռյգրասի և վիկի ցանքի նորման կգ *	Վեգետացիոն ֆազերի տեղումնային շուռ տված ճմուռում		Վեգետացիոն ֆազերի տեղումնային շուռ տված սեահողում	
		ժուլմից ծաղկումը	վեգետացիա- յի տեղում- նային	ժուլմից ծաղկումը	վեգետացիա- յի տեղում- նային
		օրերով		օրերով	

Պաննոնական, ցանովի վիկի և վարսակի խառնուրդում

Ցանովի վիկ + վարսակ	150/75	66	110	64	107
Ցանովի վիկ + վարսակ	120/75	68	111	66	109
Ցանովի վիկ + վարսակ	100/75	—	—	69	111
Պաննոնական վիկ վարսակ	100/75	—	—	56	102

Թափու վիկի, վարսակի ու ոռյգրասի խառնուրդում

Թափու վիկ + վարսակ	120/75	58	106	58	101
Թափու վիկ + վարսակ	100/75	60	107	59	105
Թափու վիկ + վարսակ	80/75	—	—	58	105
Թափու վիկ + միամյա օռյգրաս	100/30	—	—	54	104

Համեմատական փորձարկումից պարզվում է, որ թե շուռ տված ճմուռում և թե լեռնային սեահողում, ցանովի վիկի և վարսակի խառնուրդը ավելի բարձր բերք է տալիս, քան զարնոնը ցանված Թափու վիկը վարսակի հետ միասին:

Այսպես, ցանովի վիկը շուռ տված ճմուռում 150/75 հարաբերությամբ ցանված վիկի և վարսակի խառնուրդում տվել է 57,3 ց հ. իսկ 120/75 խառնուրդում՝ 55,2 ց հ չոր խոտ, մինչդեռ զարնոնը ցանած Թափու վիկը նույն հողակտորում 120/75 հարաբերության դեպքում տվել է 39,4, իսկ 100/75-ի դեպքում 37,7 ց հ չոր խոտ: Տարբերությունը կազմում է մոտ 18 ց հեկտար չոր խոտ: Նույն պատկերն է ստացվում, եթե համեմատում ենք ցանովի և Թափու վիկերի բերքատվությունը լեռնային սեահողում:

* Համարիչում ընդհանուր տրված վիկի իսկ հայտարարում վարսակի և միամյա օռյգրասի ցանքի նորմաները:

Ցանոփի վիկի ամենարարձը 150,75 խառնուրդից ստացվել է 312 գ/ն կանաչ կամ 72,2 գ/ն չոր խոտ, իսկ Թավոտ վիկի ամենարարձը 120,75 խառնուրդից՝ 266,4 գ/ն կանաչ կամ 60,7 գ/ն չոր խոտ:

Աղյուսակ 2

Ցանոփի, Թավոտ և պաննոնական վիկերի համեմատական սորոտափորձարկումը և խառնուրդ ցանքի նորմայի ազդեցությունը խոտի բերքատվության վրա շուրտոված ձմռանում և սեանդղում (գ/ն)

Պանոնոգ	Վարսակի, առայգրասի և վիկի ցանքի նորման (գ/ն *)	Ձմռան բերքը շուրտոված ձմռանում		Ձմռան բերքը սեանդղում		Ձմռան բերքի համեմատում % %	
		Թաղ մասում	չոր խոտ	Թաղ մասում	չոր խոտ	Շուրտոված ձմռանում	Սեանդղում

Պաննոնական, ցանոփի վիկի և վարսակի խառնուրդում

Ցանոփի վիկի + վարսակ	150,75	255	57,3	312	72,2	105	131
Ցանոփի վիկի - վարսակ	120,75	231,1	55,2	242,0	54,9	100	100
Ցանոփի վիկի + վարսակ	100,75	—	—	243	54,7	—	91
Պաննոնական վիկի + վարսակ	100,75	—	—	320	73,2	—	134

Թավոտ վիկի, վարսակի և առայգրասի խառնուրդում

Թավոտ վիկի + վարսակ	120,75	182,5	39,42	266,4	60,7	104,6	140,8
Թավոտ վիկի + վարսակ	100,75	164,2	37,7	196,2	43,1	100	100
Թավոտ վիկի + վարսակ	80,75	—	—	172	39,9	—	90,2
Թավոտ վիկի + միամյա առայգրաս	100,30	—	—	312	73,6	—	170,0

Թավոտ վիկի և վարսակի խոտը ցանքի կանաչ մասում բերքը 45,6 գ/ն-ով պակաս է ցանոփի վիկի և վարսակի կանաչ մասում բերքից, իսկ չոր խոտի բերքի տարբերությունը կազմում է 11,5 գ/ն:

Միանգամայն տեղեկատվություն է, որ կալիֆոռնիայի շրջանում անհրաժեշտ է ընդլայնել ցանոփի վիկի և վարսակի մշակությունը, սերմանյութ ընտրելով առաջատար տեղական բարելավված պոպուլացիայից, իսկ Թավոտ վիկի դարձնանգանքի աշատեղ հետախնդար կունենա միամյա առայգրասի խառնուրդում:

Թավոտ վիկի և միամյա առայգրասի խառնուրդը դարձանք ցանելիս ստացվել է բավական բարձր բերք՝ 312 գ/ն կանաչ կամ 73,6 գ/ն խոտ, որը մեկ իրավունք է տալիս եզրակացնելու, որ Թավոտ վիկի դարձնանգանքի մշակությունը տվյալ շրջանում նպատակահարմար է միայն

* Համարելու է շուրտոված վիկի, իսկ հայտարարում վարսակի և միամյա առայգրասի ցանքի նորմաները:

ուսյգրութի խառնուրդում: Թափոտ վիկի և միամյա սոյգրասի խառնուրդում խոտի բարձր բերքի ստացումը բաղադրվում է նրանով, որ այս գեպքում թե՛ վիկի և թե՛ սոյգրասի բույսերը ավելի լավ լուսավորված լինելով (քանի որ սոյգրասի անրաները ավելի նեղ են, քան վարսակները) լավ են թփակալում և տալիս են փարթված ճյուղավորություն ու մեծ մասսա, որի հետևանքով ստացվում է չոր խոտի և կանաչ մասսայի բարձր բերք:

Կատարված փորձերից պարզվում է նաև, որ ցանքի նորման չափազանց մեծ ազդեցությունն է ունենում վիկի և վարսակի խառնուրդի բերքատվության վրա (ազդուսակ Ն 2), բայց որում, որքան վիկի նորման բարձր է լինում, այնքան բարձր է լինում չոր խոտի և կանաչ մասսայի բերքը: Այս նկատմամբ է ինչպես ցանոփի, նույնպես և թափոտ վիկերի ցանքերում, բայց որում, սեռնորում այդ տարբերությունն ավելի ուժեղ է արտահայտվում, քան չոր ավազում:

Երջանում կիրառվող ցանքի նորման բնորոշելով 100⁰ և մեր վերը բացատրած մյուս նորմաները համեմատելով վերջինների հետ ստանում ենք հետևյալը: Ցանոփի վիկի ցանքի նորման 30 կիլոգրամ ավելացնելիս կանաչ խոտի բերքը ավելանում է 70 ցենտներով, իսկ չոր խոտի բերքը՝ 31 տոկոսով: Նույն բանը նկատվում է նաև թափոտ վիկի ցանքերում: Այսպես, օրինակ, թափոտ վիկի պարնանային ցանքում, վիկի ցանքի նորմայի 20 կիլոգրամ ավելացումը կանաչ մասսայի բերքի հավելում է ավելի 70,2 ցենտներ, իսկ չոր խոտի բերքը ավելացել է 40,8 տոկոսով, մինչդեռ ցանքի նորման 20 կիլոգրամ պակասացնելու գեպքում կանաչ մասսայի բերքը պակասել է 24,2 ցենտներով, իսկ չոր խոտի բերքը՝ 10 տոկոսով:

Ելնելով վերոհիշյալից գտնում ենք, որ անհրաժեշտ է լուրջ զբաղվել վիկի խոտախառնուրդների սեռամիասնությունում, ճշտելու համար խառնուրդի այն սահմանը, որից կստացվի կանաչ մասսայի և խոտի ամենաբարձր բերքը: Մեր ցանքերում ամենալավ արդյունքը ստացվեց ցանոփի վիկի 150 կգ/հ և վարսակի 75 կգ/հ խառնուրդից: Երջանում ցանոփի վիկի ցանքի նորման բնորոշված է 120 կիլոգրամ, ուստի անհրաժեշտ ենք համարում առաջարկել վիկի ցանքի նորման 30 կիլոգրամով ավելացնել, իսկ վարսակի վերցնել հեկտարին 75 կիլոգրամ, այսպիսի խառնուրդը բնորոշված նորմայի համեմատությամբ տալիս է կանաչ մասսայի և չոր խոտի ավելի բարձր բերք:

Ցանոփի, թափոտ և պաննոնական վիկերի համեմատական սորտափորձարկումից պարզվեց, որ Կալինինոյի պայմաններում պարնանը ցանելիս պաննոնական վիկի և վարսակի խառնուրդը 18,5—30,1 ցենտներով ավելի բարձր բերք է տալիս, քան ցանոփի և թափոտ վիկերը: Այսպես, օրինակ, ցանոփի վիկը նույն պայմաններում 120 75 կգ/հ նորմայով ցանած վիկի և վարսակի խառնուրդում տալիս է 242 ց և կանաչ և 54,9 ց/հ չոր խոտ, մինչդեռ պաննոնական վիկի և վարսակի 100 75 խառնուրդում ստացվել է 320 ց/հ կանաչ և 73,2 ց/հ չոր խոտի բերք: Պաննոնական վիկը 1950 թվականին նույնպես բարձր բերք ավելց՝ 719 ց/հ չոր խոտ:

Ելնելով վերահիշյալից նպատակահարմար ենք համարում առաջարկել նաև պաննոնական վիկի մշակությունը Հայաստանի լեռնային խոնավ շրջաններում, որպես գարնանուցան:

Գաննոնական վիկիից լավագույնը սորտեր ստանալու նպատակով, մասնաշաղկուն ընտրություն միջոցով, առանձնացրել ենք մի շարք բույսեր, որոնց հետ սելեկցիոն աշխատանքը շարունակվում է:

Մեր նախնական կզրահացություններն են.

1. Վիկի գարնանային մշակությունը Հայաստանում հետանկարային է լեռնային խոնավ և բարձրագիր շրջաններում (Կալինինո. Մարտունի, Ջառ, Ծովի մակերևույթից 1850 մետր բարձրություն վրա):

2. Լեռնային խոնավ շրջաններում տեղական վիկի և վարսակի խառնուրդը գարնանը ցանելիս տվելի բարձր բերք է տալիս՝ 72,2 ց հ/հ չոր խոտ, քան խափոս վիկի և վարսակի խառնուրդը 60,7 ց/հ, ուստի անհրաժեշտ է տվյալ շրջանում ընդլայնել ցանովի վիկի գարնանային մշակությունը տեղական պոպուլյացիայի բարելավման սերմանությամբ:

3. Լեռնային խոնավ շրջաններում խափոս վիկի գարնանացանը հետանկարային է միամյա սոյգրոսի խառնուրդում: Մեր փորձերում վիկի 120 կգ և սոյգրոս 30 կգ խառնուրդից ստացվեց 312 ց կանաչ կամ 73,6 ց չոր խոտ հեկտարից. մինչդեռ վիկի 120 և վարսակ 75 խառնուրդից ստացվեց միայն 266 ց կանաչ և 60,7 ց չոր խոտ՝ հեկտարից:

4. Կալինինոյի պայմաններում պաննոնական վիկի և վարսակի խառնուրդն տվելի բարձր բերք է տալիս (73,2 ց հ/հ չոր խոտ), քան ցանովի վիկի և վարսակի նույն նորմայով կատարված ցանքը (54,7 ց հ/հ չոր խոտ), ուստի անհրաժեշտ է պաննոնական վիկի մացնել տվյալ շրջանի միամյա կուլտուրաների ասորտիմենտի մեջ:

5. Ցանովի և խափոս վիկերի ցանքերի նորմայի 20—30 կգ/հ բարձրացումը տալիս է 70 ց/հ կանաչ մասսայի և 20 ց/հ չոր խոտի հավելում, ուստի անհրաժեշտ է տվյալ շրջանում ցանովի վիկի ցանքի նորման վերցրնել ոչ թե 120 կգ/հ այլ 150 կգ/հ, իսկ վարսակ՝ 75 կգ/հ:

Հայկական ՍՍՏ Գյուղ- մեխիզատիվյան

Ստացվել է 12 VII 1957

Խաչատրյան և մարգարիտային հերա-

Հայթայթման ինստիտուտ

В. П. Баян

Сравнительное сортоиспытание посевной, мохнатой и паннонской вики в условиях Калинино

Резюме

Из однолетних кормовых культур в лугостепной зоне более всего культивируются вики овсяная—мешанка. С целью получения новых высокоурожайных сортов вики из местных популяций для данного района нами было произведено сравнительное сортоиспытание посевной, мохнатой и паннонской вики, которое дало положительные результаты.

В результате сортоиспытания выяснилось следующее:

1. Весеннее возделывание вики в Армении целесообразно во влажных горных районах.

2. В условиях влажной горной зоны Армянской ССР смесь местной вики с овсом более урожайна (72,7 ц/га), чем смесь мохнатой вики с овсом (60,7 ц/га сухого сена). Поэтому рекомендуем расширить посевы местной популяции яровой вики.

3. В условиях влажной горной зоны Арм. ССР весенний посев мохнатой вики перспективен с однолетним райграсом. В наших опытах смесь вики мохнатой с райграсом дала 312 ц зеленой массы или 73,6 ц сухого сена, между тем смесь вики с овсом дала 266 ц зеленого или 60,7 ц сухого сена с га.

4. Смесь ланконской вики с овсом в условиях Калининно более урожайна (73,2 ц/га сух. сена), чем смесь посевной вики с овсом (54,7 ц/га сух. сена) при тех же нормах посева. Поэтому в вышеуказанном районе можно внедрить ланконскую вику.

5. Увеличение норм посева посевной, мохнатой вики в количестве 20—30 кг/га дает повышение урожая зеленой массы на 70 ц/га и сухого сена на 20 ц/га. Поэтому норма посева яровой вики в данном районе должна быть доведена до 150 кг/га в смеси с 7,5 кг/га овса, вместо принятой в районе 120 кг/га вики и 80 кг овса.